

Úchvatný amfiteátr Teplických skal

Ztichlými ulicemi skalního velkoměsta: Teplické skály v zimě

Text a foto: Jan Vítek

Pískovcová skalní města nepochybně patří k nejatraktivnějším skvostům naší přírody. Zatímco během letní sezóny zde není doslova k hnutí, v zimě se tajemný skalní svět promění v tichou oázu klidu. Pokud skály zahltí vydatný příval sněhu, zdejší křivolaké chodníky se stanou takřka neschůdnými, když je však zima na sníh skoupější, tak výšlap „ulicemi“ a po „náměstích“ skalního města skýtá spoustu nevšedních zážitků. Sněhový lem totiž na mnoha místech zvýrazní, nebo naopak stírá kontury pískovcových útvarů, které se tak vyznačují proměnlivým a neopakovatelným půvabem.

Opravdová skalní metropole

Výše zmíněné platí i pro jedno z nejrozsáhlejších skalních měst na území naší vlasti – Adršpašsko-teplické skály, vystupující uprostřed CHKO Broumovsko. Jde o místo dobře dostupné, protože v bezprostřední blízkosti prochází silnice a železniční trať spojující Teplice

nad Metují s Trutnovem. Tato vpravdě skalní metropole je sice součástí jedné souvislé pískovcové plošiny, ale samostatný vchod tu mají dvě partie – severnější Adršpašské skály a rozlehlejší Teplické skály. Vchod do Teplických skal je poblíž železniční zastávky Teplice nad Metují – Skály a samozřejmě

tam nechybí ani parkoviště. Hned za pokladnou (v zimě je vstupné nižší) se modrá turistická značená trasa (TZT) ponoří do hlubokého, skalami lemovaného údolí. Prvním zastavením na trase je dřevěný a zčásti vyhlídkový altán, zvaný Ozvěna. Kdysi se tu totiž střídalo z moždíře, a to pro kratochvíli

návštěvníků, kteří počítali, kolikrát se ozvěna odrazí od skalních stěn.

Strmá vyhlídka a rekordní podzemí

I nadále se přidržíme modré TZT, zvolna stoupající roklí Skalského potoka s odbočkou na vyhlídkový ostroh někdejšího strážního hrádku Strmen. Výstup k němu po kovovém schodišti a v horní části i strmém žebříku je poněkud náročnější, v zimě navíc limitovaný množstvím sněhu nebo námrazou. Na vršku sice výraznější stopy po středověkém hradu nenajdeme, nepochybně poutavý je však pohled přes záplavu lesů do hlubiny pískovcových kaňonů Skalského potoka a Vlčí rokle i do okolí Teplíc nad Metují. Pod cestou poblíž odbočky na Strmen si asi jen málokdo povšimne malých otvorů na dně rokle, přecházejících do tajemného podzemí Teplické jesky-

ně, které tvoří soustava převážně těsných síněk a chodbiček mezi zřícenými skalními bloky a balvany. Zdejší podzemí je ovšem dostupné, přesněji řečeno obtížně průlezné, jen speleologům, kteří zde pronikli do délky přes 1 km, což je rekordní údaj mezi všemi pseudokrasovými jeskyněmi (vzniklymi mimo či vápencová krasová území) v naší vlasti.

Bedřich Smetana či básník Goethe

V dalším pokračování údolí se pozornosti těší rozličné kamenné hříčky, kterým lidská obrazotvornost dala více či méně přiléhavá pojmenování. Hned při cestě například mineme Sklad sýrů, což jsou oblá, jakoby na sobě naskládané vrstvy pískovců, ve stromoví se skrývá Perníkářka s Permoníkem a ani mrazivé počasí zřejmě nevedí Myslivečkovi na čekané

a Bedřichu Smetanovi u klavíru... Na blízké Skalní bráně má pamětní desku Johann Wolfgang Goethe, což byl nejenom slavný německý básník a spisovatel, ale také nadšený přírodovědec, kterého zdejší skalní města uchvátila už v 70. letech 18. století. Vysoko nad cestou se pak klene Vlašťovčí hnízdo a respekt budící Reznická sekera, následujícímu Skalnímu náměstí zase dominuje Strážní věž neboli Hláška a Skalní nevěsta.

Vyhrával tam i flašinet

Na Skalním náměstí začíná i končí okružní trasa (stále modře značená) ústřední částí Teplického skalního města, provázená informačními tabulemi naučné stezky Josefa Vavrouška. Zprvu se proplétá úzkými „ulicemi“, přesněji řečeno soutěskami, a přes poněkud širší Velké a Malé Chrámové náměstí vede k úchvatnému amfiteátru

Pohled ze Strmenu do hlubiny rokle Skalského potoka

Respekt budící Reznická sekera